

ЩІЛЬНІСТЬ МНОЖИНИ ЗАДАЧ КОШІ З НЕЄДИНИМИ РОЗВ'ЯЗКАМИ У МНОЖИНІ ВСІХ ЗАДАЧ КОШІ

We prove the following theorem: Let E be an arbitrary Banach space, G be an open set in the space $\mathbb{R} \times E$, and $f: G \rightarrow E$ be an arbitrary continuous mapping. Then, for an arbitrary point $(t_0, x_0) \in G$ and an arbitrary number $\varepsilon > 0$, there exists a continuous mapping $g: G \rightarrow E$ such that

$$\sup_{(t,x) \in G} \|g(t, x) - f(t, x)\| \leq \varepsilon$$

and the Cauchy problem

$$\frac{dz(t)}{dt} = g(t, z(t)), \quad z(t_0) = x_0$$

has more than one solution.

Доказана следующая теорема. Пусть E — произвольное банахово пространство, G — открытое множество в пространстве $\mathbb{R} \times E$ и $f: G \rightarrow E$ — произвольное непрерывное отображение. Тогда для произвольных точки $(t_0, x_0) \in G$ и числа $\varepsilon > 0$ существует такое непрерывное отображение $g: G \rightarrow E$, что

$$\sup_{(t,x) \in G} \|g(t, x) - f(t, x)\| \leq \varepsilon$$

и задача Коши

$$\frac{dz(t)}{dt} = g(t, z(t)), \quad z(t_0) = x_0$$

имеет более чем одно решение.

Нехай E — довільний банахів простір із нормою $\|\cdot\|$, \mathbb{R} — множина всіх дійсних чисел, G — область у просторі $\mathbb{R} \times E$ і $f: G \rightarrow E$ — неперервне відображення.

Зафіксуємо довільну точку $(t_0, x_0) \in G$ і розглянемо задачу Коші

$$\frac{dx(t)}{dt} = f(t, x(t)), \quad x(t_0) = x_0. \quad (1)$$

Для цієї задачі важливим є наступне твердження.

Теорема 1 (Пеано). *При виконанні наведених умов у випадку скінченновимірного простору E задача Коші (1) має хоча б один розв'язок.*

Доведення цієї теореми або її окремих випадків містяться в багатьох книгах із теорії звичайних диференціальних рівнянь (див., наприклад, [1–4]).

Зазначимо, що в теоремі Пеано вимога скінченної розмірності простору E є суттєвою, що підтверджується наступним твердженням.

Теорема 2 [5]. *Кожний банахів простір, в якому справджується теорема Пеано, є скінченновимірним.*

Згідно з цією теоремою для кожного нескінченновимірного банахового простору E існують неперервне відображення $f: G \rightarrow E$ і точка $(t_0, x_0) \in G$, для яких задача Коші (1) не має жодного розв'язку (таке відображення наведено в [5]). Те, що існують банахові простори, в яких теорема Пеано є хибною, показав у 1950 р. Ж. Дьедонне [6] (таку властивість має простір c_0).

Аналог теореми Годунова справджується і для довільного ненормованого простору Фреше, що показано С. Г. Лобановим [7] і С. А. Шкарініним [8]. Сильніший результат встановлено у

статті С. Г. Лобанова і О. Г. Смолянова [9], де показано, що для довільного ненормованого простору Фреше E існує таке неперервне відображення $f: E \rightarrow E$, що рівняння $\frac{dx}{dt} = f(x)$ не має розв'язків.

Таким чином, прикладів задач Коші без розв'язків є достатньо багато. Автором було показано, що у випадку нескінченновимірного банахового простору E множина задач Коші (1) з порожньою множиною розв'язків є цільною у множині всіх задач Коші [10]. Справедливим є таке твердження.

Теорема 3 [10]. Нехай E і $f: \mathbb{R} \times E \rightarrow E$ — довільні нескінченновимірний банахів простір і неперервне відображення відповідно.

Тоді для довільних точки $(t_0, x_0) \in \mathbb{R} \times E$ і числа $\varepsilon > 0$ існує таке неперервне відображення $g: \mathbb{R} \times E \rightarrow E$, що

$$\sup_{(t,x) \in \mathbb{R} \times E} \|g(t, x) - f(t, x)\| \leq \varepsilon$$

і задача

$$\frac{dz(t)}{dt} = g(t, z(t)), \quad t \in (t_0 - \delta, t_0 + \delta), \quad z(t_0) = z_0$$

не має жодного розв'язку для кожного $\delta > 0$.

У цій теоремі множину $\mathbb{R} \times E$ можна замінити областю G .

Зазначимо, що у випадку виконання умов теореми Пеано задача Коші може мати неєдиний розв'язок, що підтверджується наступним відомим прикладом.

Приклад. Розв'язками задачі Коші

$$\frac{dx}{dt} = \sqrt{|x|}, \quad x(0) = 0$$

є функції

$$x = 0,$$

$$x = \begin{cases} -4^{-1}(t - c_1)^2, & \text{якщо } t < c_1, \\ 0, & \text{якщо } t \geq c_1, \end{cases}$$

$$x = \begin{cases} 0, & \text{якщо } t < c_2, \\ 4^{-1}(t - c_2)^2, & \text{якщо } t \geq c_2, \end{cases}$$

і

$$x = \begin{cases} -4^{-1}(t - c_1)^2, & \text{якщо } t < c_1, \\ 0, & \text{якщо } c_1 \leq t \leq c_2, \\ 4^{-1}(t - c_2)^2, & \text{якщо } t > c_2, \end{cases}$$

де c_1 і c_2 — довільні числа із проміжків $(-\infty, 0]$ і $[0, +\infty)$ відповідно.

Зауважимо, що якщо задача Коші має більше ніж один розв'язок, то у випадку скінченновимірного простору E вона має незліченну множину розв'язків (див. теорему Кнезера [3, с. 28–30; 11]).

Задачі Коші з неєдиними розв'язками не є рідкістю. Такі задачі утворюють множину, що є щільною у множині всіх задач Коші. Це ми покажемо далі у випадку довільного банахового простору E .

Основним результатом цієї статті є наступне твердження.

Теорема 4. Нехай G — область у просторі $\mathbb{R} \times E$ і $f: G \rightarrow E$ — довільне неперервне відображення (банахів простір E може мати довільну розмірність).

Тоді для довільних точки $(t_0, x_0) \in G$ і числа $\varepsilon > 0$ існує таке неперервне відображення $g: G \rightarrow E$, що

$$\sup_{(t,x) \in G} \|g(t, x) - f(t, x)\| \leq \varepsilon \quad (2)$$

і задача Коші

$$\frac{dx(t)}{dt} = g(t, x(t)), \quad x(t_0) = x_0 \quad (3)$$

має більше ніж один розв'язок.

Зазначимо, що у випадку $E = \mathbb{R}$ аналогічне твердження міститься у статті А. Бека [12] (теорема 5.1), де побудовано, зокрема, приклад рівняння, що має континуум різних скрізь визначених еволюційних (розв'язуючих) відображень, кожне з яких є неперервним.

При доведенні теореми 4 використаємо приклад неєдиності Ф. Хартмана [3, с. 31–35; 13]. Ф. Хартманом побудовано неперервну функцію $U: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ таку, що для кожної точки $(t_0, x_0) \in \mathbb{R}^2$ задача Коші

$$\frac{dx(t)}{dt} = U(t, x(t)), \quad x(t_0) = x_0 \quad (4)$$

має більше ніж один розв'язок на кожному із відрізків $[t_0, t_0 + \gamma]$ і $[t_0 - \gamma, t_0]$ при довільному $\gamma > 0$.

Очевидно, що аналогічну властивість має і задача Коші

$$\frac{dx(t)}{dt} = U(t + \alpha, x(t) + \beta), \quad x(t_0) = x_0 \quad (5)$$

для довільних дійсних чисел α і β .

Перший приклад такого типу запропоновано М. А. Лаврентьєвим [14].

Доведення теореми 4. Спочатку розглянемо випадок, коли банахів простір E є дійсним і $\dim E \geq 2$.

Зафіксуємо довільний нормований вектор $a \in E$. Розглянемо підпростір $E_1 = \{ta: t \in \mathbb{R}\}$ простору E . Оскільки підпростір E_1 скінченновимірний ($\dim E_1 = 1$), то підпростір E_1 має пряме доповнення [15, с. 100], тобто існує такий підпростір E_2 простору E , що $E = E_1 \oplus E_2$. Нехай P_1 — оператор проектування на E_1 паралельно E_2 і P_2 — оператор проектування на E_2 паралельно E_1 [16, с. 33].

Розглянемо дійсні числа $x_{0,1}$ і $f_1(t_0, x_0)$, що визначаються рівностями

$$P_1 x_0 = x_{0,1} a$$

і

$$P_1 f(t_0, x_0) = f_1(t_0, x_0) a. \quad (6)$$

Нехай δ_1, δ_2 і δ_3 — такі дійсні числа, що

$$|\delta_1| < \varepsilon, \quad (7)$$

$$f_1(t_0, x_0) + \delta_1 \neq 0$$

і

$$U(t_0 + \delta_2, x_{0,1} + \delta_3) \neq 0,$$

де U — функція, що й у задачі Коші (4). Розглянемо число

$$k = \frac{f_1(t_0, x_0) + \delta_1}{U(t_0 + \delta_2, x_{0,1} + \delta_3)} \quad (8)$$

і неперервну функцію

$$q_r(t, x) = \begin{cases} 1, & \text{якщо } |t - t_0| + \|x - x_0\| \leq r, \\ 2 - \frac{|t - t_0| + \|x - x_0\|}{r}, & \text{якщо } r < |t - t_0| + \|x - x_0\| < 2r, \\ 0, & \text{якщо } |t - t_0| + \|x - x_0\| \geq 2r, \end{cases}$$

де $r \in (0, +\infty)$.Визначимо неперервне відображення $g: G \rightarrow E$ за допомогою рівностей

$$P_1 g(t, x) = q_r(t, x) k U(t_0 + \delta_2 + k(t - t_0), x_1 + \delta_3) a + (1 - q_r(t, x)) P_1 f(t, x)$$

і

$$P_2 g(t, x) = q_r(t, x) P_2 f(t_0, x_0) + (1 - q_r(t, x)) P_2 f(t, x),$$

де x_1 — таке дійсне число, що

$$P_1 x = x_1 a.$$

Із цих рівностей, (6) і (8) випливає

$$\begin{aligned} P_1(g(t, x) - f(t, x)) &= q_r(t, x)(kU(t_0 + \delta_2 + k(t - t_0), x_1 + \delta_3)a - P_1 f(t, x)) = \\ &= q_r(t, x) \left(\frac{f_1(t_0, x_0) + \delta_1}{U(t_0 + \delta_2, x_{0,1} + \delta_3)} U(t_0 + \delta_2 + k(t - t_0), x_1 + \delta_3) a - P_1 f(t, x) \right) = \\ &= q_r(t, x) \left((f_1(t_0, x_0) + \delta_1) \left(\frac{U(t_0 + \delta_2 + k(t - t_0), x_1 + \delta_3)}{U(t_0 + \delta_2, x_{0,1} + \delta_3)} - 1 \right) + \delta_1 \right) a + \\ &\quad + q_r(t, x) P_1(f(t_0, x_0) - f(t, x)) \end{aligned}$$

і

$$P_2(g(t, x) - f(t, x)) = q_r(t, x) P_2(f(t_0, x_0) - f(t, x)).$$

Тому

$$\begin{aligned} g(t, x) - f(t, x) &= P_1(g(t, x) - f(t, x)) + P_2(g(t, x) - f(t, x)) = \\ &= q_r(t, x) \left((f_1(t_0, x_0) + \delta_1) \left(\frac{U(t_0 + \delta_2 + k(t - t_0), x_1 + \delta_3)}{U(t_0 + \delta_2, x_{0,1} + \delta_3)} - 1 \right) + \delta_1 \right) a + \end{aligned}$$

$$+q_r(t, x)(f(t_0, x_0) - f(t, x)),$$

оскільки $P_1 + P_2$ – одиничний оператор.

Отже,

$$\begin{aligned} & \|g(t, x) - f(t, x)\| \leq \\ & \leq q_r(t, x) \left(|f_1(t_0, x_0) + \delta_1| \left| \frac{U(t_0 + \delta_2 + k(t - t_0), x_1 + \delta_3)}{U(t_0 + \delta_2, x_{0,1} + \delta_3)} - 1 \right| + |\delta_1| \right) + \\ & + q_r(t, x) \|f(t_0, x_0) - f(t, x)\|. \end{aligned}$$

Звідси, з означення $q_r(t, x)$, нерівності (7) та з неперервності f і U випливає, що виконується співвідношення (2) для всіх $r \in (0, r^*]$, де r^* – достатньо мале додатне число. Будемо вважати, що число r^* є настільки малим, що відкрита куля

$$B((t_0, x_0), r^*) = \{(t, x) \in \mathbb{R} \times E : |t - t_0| + \|x - x_0\| < r^*\}$$

є підмножиною області G .

Далі для побудованого відображення $g: G \rightarrow E$ при $r = r^*$ розглянемо задачу Коші (3). Цю задачу на кулі $B((t_0, x_0), r^*)$ можна подати у вигляді

$$\frac{dx_1(t)}{dt} a = kU(t_0 + \delta_2 + k(t - t_0), x_1(t) + \delta_3) a, \quad x_1(t_0) = x_{0,1}, \quad (9)$$

$$\frac{dP_2x(t)}{dt} = P_2f(t_0, x_0), \quad P_2x(t_0) = P_2x_0,$$

де $x_1(t)$ – функція зі значеннями в \mathbb{R} , для якої $P_1x(t) = x_1(t)a$. Використаємо нову змінну $\tau = t_0 + k(t - t_0)$. Враховуючи, що $t = t_0 + k^{-1}(\tau - t_0)$, отримуємо, що задача Коші (9) по відношенню до нових функцій

$$w_1(\tau) = x_1(t_0 + k^{-1}(\tau - t_0)) \quad (10)$$

і

$$w_2(\tau) = P_2x(t_0 + k^{-1}(\tau - t_0)) \quad (11)$$

має вигляд

$$\frac{dw_1(\tau)}{d\tau} a = U(\tau + \delta_2, w_1(\tau) + \delta_3) a, \quad w_1(t_0) = x_{0,1}, \quad (12)$$

$$\frac{dw_2(\tau)}{d\tau} = k^{-1}P_2f(t_0, x_0), \quad w_2(t_0) = P_2x_0.$$

Перше рівняння задачі (12) для кожного достатньо малого числа $\gamma > 0$ має на кожному із відрізків $[t_0, t_0 + \gamma]$ і $[t_0 - \gamma, t_0]$ більше ніж один розв'язок, оскільки $a \neq 0$ і аналогічну властивість має задача (5). Друге рівняння задачі (12), очевидно, для кожного достатньо малого числа $\gamma > 0$ має єдиний розв'язок $w_2(\tau) = P_2x_0 + (\tau - t_0)k^{-1}P_2f(t_0, x_0)$ на відрізку $[t_0 - \gamma, t_0 + \gamma]$. Тому згідно з (10) і (11) задача Коші (9) для кожного достатньо малого числа $\gamma > 0$ має на кожному із відрізків $[t_0, t_0 + \gamma]$ і $[t_0 - \gamma, t_0]$ більше ніж один розв'язок.

Отже, задача Коші (3) має більше ніж один розв'язок.

Таким чином, у випадку дійсного простору E і $\dim E \geq 2$ теорему 4 доведено.

Розглянемо випадок комплексного простору E , для якого $\dim E \geq 1$. У цьому випадку можна використати декомплексифікацію простору E [17, с. 17, 18]. Тоді задача (3) в комплексному просторі E рівносильна аналогічній задачі в деякому дійсному просторі \hat{E} , розмірність якого не менша 2. Тому можна скористатися розглянутим вище випадком дійсного простору.

Якщо простір E дійсний і $\dim E = 1$, то доведення теореми суттєво спрощується (у наведених вище міркуваннях потрібно вважати, що $E_1 = E$). Доведення теореми у цьому випадку з використанням прикладу неєдності Φ . Хартмана наведено у [18].

Теорему 4 доведено.

1. Немыцкий В. В., Степанов В. В. Качественная теория дифференциальных уравнений. – М.; Л.: Гостехиздат, 1949. – 550 с.
2. Петровский И. Г. Лекции по теории обыкновенных дифференциальных уравнений. – М.: Наука, 1970. – 280 с.
3. Хартман Ф. Обыкновенные дифференциальные уравнения. – М.: Мир, 1970. – 720 с.
4. Самойленко А. М., Перестюк М. О., Парасюк І. О. Диференціальні рівняння. – Київ: Либідь, 2003. – 600 с.
5. Годунов А. Н. О теореме Пеано в банаховых пространствах // Функцион. анализ и его прил. – 1975. – 9, вып. 1. – С. 59–60.
6. Dieudonné J. Deux exemples singuliers d'équations différentielles // Acta. Sci. Math. – 1950. – 12, Pt B. – P. 38–40.
7. Лобанов С. Г. Теорема Пеано неверна для любого бесконечномерного пространства Фреше // Мат. сб. – 1993. – 184, № 2. – С. 83–86.
8. Шкарин С. А. Об одной проблеме О. Г. Смолянова, связанной с бесконечномерной теоремой Пеано // Дифференц. уравнения. – 1992. – 28, № 6. – С. 1092.
9. Лобанов С. Г., Смолянов О. Г. Обыкновенные дифференциальные уравнения в локально выпуклых пространствах // Успехи мат. наук. – 1994. – 49, вып 3 (297). – С. 93–168.
10. Слюсарчук В. Е. Плотность множества неразрешимых задач Коши во множестве всех задач Коши в случае бесконечномерного банахова пространства // Нелінійні коливання. – 2002. – 5, № 1. – С. 86–89.
11. Kneser H. Ueber die Lösungen eines Systems gewöhnlicher Differentialgleichungen das der Lipschitzschen Begingung nicht genügt // S.-B. Preuss. Akad. Wiss. Phys.-Math. Kl. – 1923. – P. 171–174.
12. Beck A. Uniqueness of flow solutions of differential equations // Lect. Notes Math. – 1973. – 318. – P. 30–50.
13. Hartman P. A differential equation with nonunique solutions // Amer. Math. Monthly. – 1963. – 70. – P. 255–259.
14. Lavrentjev M. A. Sur une équation différentielle du premier ordre // Math. Z. – 1925. – 23. – S. 197–209.
15. Крейн С. Г. Линейные уравнения в банаховом пространстве. – М.: Наука, 1971. – 104 с.
16. Като Т. Теория возмущений линейных операторов. – М.: Мир, 1972. – 740 с.
17. Треногин В. А. Функциональный анализ. – М.: Наука, 1980. – 496 с.
18. Слюсарчук В. Ю. Задача Коші з неєдиними розв'язками // Наук. вісн. Чернів. ун-ту. Математика. – 2011. – 1, № 4. – С. 117–118.

Одержано 30.12.10,
після доопрацювання — 12.03.12